

מכתב של יהונתן פולארד לשגריר ישראל בווינגטון שלי מרידור

22 באוקטובר 2007

מסירה מיוחדת באמצעות שגרירות ישראל, אטלנטה, ג'ורג'יה

אדוני השגריר

דיפלומט ומשורר אנגלי בן המאה ה-17, סר הנרי ווטון, כתב: "דיפלומט הינו אדם מוסרי הנשלח לחו"ל על מנת לשקר עבור מדינתו." ציטוט זה נראה מתאים למדי לאור פגישתנו בכלא ב-25 באוגוסט 2007. הרשה לי לסקור את סדר הארועים אשר הובילו לפגישה עד היום.

יוני 2007:

רבי ומורי, הרב מרדכי אליהו שליט"א מבקר אותי בכלא ונרעש למראי. הוא מתריע בפני אשתי, אסתר, על מצבי הבריאותי ועל חששו לחיי.

יולי 2007:

מצבי מוסיף להידרדר. תרופות חיוניות ללחץ דם נמנעות ממני בכלא. לחץ הדם שלי יצא מכלל שליטה, נוסק לגבהים ואז צונח בפראות, לסרוגין. גם אני מתחיל לחשוש לחיי. אסתר נכנסת לפעולה, ומקימה מהומה בכל מקום אפשרי, בניסיון להשיג לי עזרה. אחד הגורמים שאליהם היא פונה בייאוש הוא משרד החוץ הישראלי. נציג ישראלי נמוך דרג (בעל לב טוב) נשלח לבקר אותי.

אוגוסט 2007:

בעקבות הפגישה מבקש מנכ"ל משרד החוץ אתה, כשגריר ישראל בווינגטון, תבקר אותי. הביקור מתקיים ב-25 באוגוסט, בנוכחותם של מפקח מווינגטון וידידי הנאמן, הרב פסח לרנר.

לאחר 22 שנים בשבי, צודק ונכון לצפות שתביא עמך לכלא חדשות אודות משא ומתן לשחרורי ותוכנית פעולה שתבטיח כי אהיה בבית בזמן לראש השנה. אבל אתה נכנס בידיים ריקות. אין תוכניות. אין חדשות. אין עדכונים. אין כלום.

ואף על פי כן, יש בינינו כימיה טובה, ואתה עומד על כך שברצונך לסייע. אני מציג לך סדרת יוזמות שישראל יכולה וחייבת לבצע, לאלתר, על מנת להבטיח את שחרורי המייד. אלו הם הצעדים הבסיסיים, שממשלת ישראל מעולם לא נקטה במהלך 22 השנים שבהן אני כלוא. אתה רושם - בסך הכל 16 נקודות - ומבטיח להעביר את המידע באופן מייד לירושלים.

עזיבתך מרגשת. אתה מבטיח להישאר בקשר, לבקר שוב במהרה ולהמשיך לבקר באופן קבוע עד להשגת שחרורי. דברי הפרדה שלך ממני הינם כי היית רוצה להיות האדם שילווה אותי בטיסה הביתה בקרוב מאד.

ספטמבר 2007:

זמן קצר לפני מועד הדלקת הנרות בערב ראש השנה, מקבלת אשתי שיחת טלפון מגורם רשמי בעל כוונות טובות במשרד החוץ. הוא מתקשר עם "בשורות טובות". ה"בשורות הטובות" הן שמשרד החוץ יצר קשר עם הנהלת בתי הכלא על מנת לדון במצבי הרפואי. "אינך שמחה, גברת פולארד? האם לא זה מה שרצית?" "לא, אני לא שמחה", עונה אשתי. "זהו ערב ראש השנה. בעלי בכלא מזה 22 שנה. הדבר היחיד שעל נציג ממשלת ישראל להתקשר לומר לי הערב הוא שבעלי בדרכו הביתה!"

אוקטובר 2007:

בין אוגוסט לאוקטובר אינך יוצר כל קשר.

ב-7 באוקטובר, 2007 אני שולח אליך מכתב דרך הקונסוליה באטלנטה, ומקבל אישור על קבלתו על ידיך.

מכתבי מזכיר לך כי אני עדיין ממתין לשמוע ממך. מכתבי כולל גם בקשה להעברת פנייתי לראש הממשלה לצורך התנצלות ונסיגה מהשקרים שהופצו על ידי לשכתו לאזרחי ישראל. אני מצרף דוגמת מכתב, אשר הועבר אלינו על ידי אזרח ישראלי, המצהיר כי אשתי, אני ו"מקורביי" מקבלים "תמיכה מלאה בכל היבט אפשרי" ממשלת ישראל. אני שולח אליך מסמכים המעידים שבמשך 22 שנים אשתי ואני מעולם לא קיבלנו אפילו אגורה שחוקה ממשלת ישראל.

ב-18 באוקטובר, 2007, אני מציין את יומי ה-8000 בשבי. ביום שבו מפרסמת לשכת ראש הממשלה מכתב נוסף בתקשורת, שבו נטען כי היא מקיימת מגעים סודיים לשחרורי במשך שנים. המכתב הינו שקר מוחלט, וההצהרות הכלולות בו חסרות בסיס ומגוחכות.

מאליו מובן שאם מתקיימים כרגע מאמצים לשחרורי משימתך, כאשר ביקרת אותי, הייתה לעדכן אותי על מנת לוודא שאשתי ואני נשתף פעולה ולא נעשה או נאמר דבר שעלול לסכן את המאמצים העדינים. אולם, כפי שלמרבית הצער הודית בפגישתנו, לא היה בידך כל מידע אודות יוזמה ישראלית רשמית כלשהי, בעבר, בהווה או בעתיד.

ב-18 באוקטובר, 2007, עורך נשיא מדינת ישראל, שמעון פרס, סיור בגולן. באותו זמן נערך באזור גם סיור של תלמידים ישראלים. אחד המורים, י.ש. הי, מתעמת עם מר פרס "מה עם פולארד?" מר פרס מנסה להטות את השאלה, אולם לבסוף, כאשר מופעל עליו לחץ, הוא משיב "זה איננו בידי ישראל; זה לא תלוי בנו."

בתחנתו הבאה, בצפת, מקדים פרס את שאלת פולארד על ידי מתן הצהרה בענייני לתקשורת. הוא מתרץ את חוסר המעש בהאשמת ארצות הברית בחוסר גמישות. הוא מציג מעשייה - כיצד ישראל השיגה פעם את שחרורי ואז איבדה את ההישג בעקבות התנגדות ה-CIA. הסיפור כה מעורפל, עד שכל מי ששומע אותו מפרש אותו כרצונו. מר פרס מחדיר את הרעל בתמיכתו בשקריו של אולמרט, בהצהרה כי ממשלת ישראל ממשיכה במאמצים אינטנסיביים לשחרורי.

אדוני השגריר, אם יש אמת בטענה שממשלת ישראל נוקטת צעדים לשחרורי, מדוע לא ישם אף לא צעד אחד מהצעדים הבסיסיים שהצגתי לך, ואף הבטחה שנתת לי לא קיימת? מדוע נמנעת מכל קשר עמי מאז אוגוסט?

מדוע אשתי מוסיפה לחיות בעוני ובמצוקה ואני מוסיף להירקב בכלא, בעוד ממשלת ישראל מוסיפה לשקר במצח נחושה בעניין התמיכה בנו ובעניין המאמצים לשחרורי? כאשר נפגשנו בכלא ב-25 באוגוסט 2007, היה ברור לך, כפי שברור לי, שמשא ומתן לשחרורו של שבוי המוחזק בידי בעלת הברית הקרובה ביותר לישראל אינו נמשך שני עשורים. במיוחד שבוי שעבורו שילמה כבר ישראל את המחיר המלא (בוואי); ובמיוחד שבוי שריצה 22 שנה בכלא על עבירה שהעונש הממוצע בגינה הינו 2 עד 4 שנים!

אכן, שחרורו של שבוי אחד אינו נמשך לעד, אלא אם כן זו הייתה התוכנית מלכתחילה...

יהונתן פולארד

תומכים בהמשך המאבק: תרומות לרח' רמב"ן 27, ירושלים 92422

בזק הדואר: ח-ן 3152741 ("ערבות"); כרטיס אשראי: 050-3569070

או באינטרנט באתר: www.litrom.com/FreePollard

www.FreePollard.org

הוועד להשבת יהונתן פולארד הביתה 054-6437218